
Wieliczka-Roźnowa, st. 13, gm. loco, woj. krakowskie, AZP 104-57/13

Informator Archeologiczny : badania 32, 56

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Negatywny wynik badań. Nie odkryto ani warstwy kulturowej ani żadnych obiektów kulturowych i zabytków ruchomych.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Studiach i Materiałach do Dziejów Żup Solnych”.

Badania nie będą kontynuowane.

WIELICZKA-ROŻNOWA, st. 13, gm. *loco*, woj. krakowskie, AZP 104-57/13

- wielokulturowa osada otwarta

Ratownicze badania wykopaliskowe przeprowadził Jarosław M. Fraś (Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka). Trzeci sezon badań.

Dominują obiekty i materiały neolityczne łączone z kulturą lendzielską. Odnotowano pojedyncze ułamki ceramiki kultury ceramiki wstęgowej rytej. Natrafiono także na nieliczne materiały kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich. Zwraca na siebie uwagę odkrycie ceramiki z wczesnego średniowiecza datowanej już na VI-VII wiek.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Studiach i Materiałach do Dziejów Żup Solnych”. Badania będą kontynuowane.

WIERZCHŁĄD, st. 12, gm. Stargard Szczeciński, woj. szczecińskie, AZP 33-09/34

- osada kultury ceramiki wstęgowej rytej (neolit)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 14 września do 3 października przez Krzysztofa Kowalskiego (Muzeum Narodowe Dział Archeologii w Szczecinie). Finansowane ze środków Muzeum Narodowego w Szczecinie.

Prace miały charakter planowy, w ramach badań nad wczesnym neolitem prowadzonych przez Pracownię Neolitu Działu Archeologii, choć stanowisko wytypowane zostało do badań na podstawie uzyskanych informacji o niszczeniu reliktyw osadnictwa wczesnoneolitycznego, potwierdzonych autopsją źródeł ruchomych.

Celem niniejszych badań było z jednej strony pozyskanie nowych źródeł kultury najwcześniejszych rolników bytujących na Pomorzu Zachodnim (kultura ceramiki wstęgowej rytej - KCWR), z drugiej zaś uchwycenie, przebadanie i udokumentowanie narażonych na zniszczenie pozostałości mikrostruktur osadniczych.

W świetle aktualnego stanu badań nad neolitem Pomorza Zachodniego, [Jankowska 1996, s. 11-20] wyraźnie rzuca się w oczy brak przyrostu bazy źródłowej. W literaturze przedmiotu podkreśla się również brak analiz specjalistycznych, a szczególnie datowań radiowęglowych [Kulczycka-Leciejewiczowa 1996, s.51]. Zdecydowana większość odnoszących się do zachodniopomorskiego (dokładniej pyrzyckiego) zgrupowania osadniczego KCWR, opracowań bazuje na materiałach (obecnie praktycznie nieistniejących) i stanowiskach odkrytych w latach 20-tych i 30-tych [Czerniak 1983, s.140, przypis 2; Siuchniński 1972, s.25], ewentualnie uzupełnionych o obserwacje z badań powierzchniowych [Wiślański 1974, s-54]. Wprawdzie w połowie lat 70-tych podjęte zostały przez T. Wiślańskiego badania wykopaliskowe dwóch osad KCWR, w Żukowie i Żalęcinie [Jankowska 1996, s. 14], lecz zaowocowały one pionierską dla Pomorza Zachodniego, lecz obejmującą tylko jedną kategorię źródeł, publikacją materiałów krzemienych [Balcer 1985]. Tą skromną listę kończy publikacja nielicznej kolekcji zabytków pochodzących z badań interwencyjnych na nowoodkrytej osadzie w Brzezynie [Słowiński 1991]. Taki stan rzeczy, zarówno w zakresie ilości i jakości źródeł, jak i stanu ich opracowania nie spełnia wymogów współczesnej prehistorii.

Stanowisko nr 12 w Wierzchłądzie, pod względem administracyjnym, zlokalizowane jest na działce gruntowej nr 354 w obrębie Skalin (arkusz nr 2), należącej do Texass Ranch Company Sp. z o.o. (ryć. 1). Odkryte zostało w trakcie badań powierzchniowych prowadzonych w ramach AZP (arkusz 33-09, stanowisko na arkuszu nr 34) w 1993 roku. Zebrany w trakcie badań powierzchniowych materiał zabytkowy (fragmenty ceramiki) zezwolił jedynie na ogólne określenie - osada ze starożytności.